

не быхъ можеть да понесѣ тѣзи мысль!
Но слава Богу! слава Богу! Азъ знаяхъ че
той ше послуша мои-тѣ молитвы; но не-
можяхъ да ся надѣю да тя видѣхъ Христия-
нинъ прѣди смърть-тѣ си. Азъ като умрѣ,
Бузи, иди при Г-на Смита въ Калкуттѣ.
Азъ не могѣ да му пишѣ; но ты можешъ
да земешъ нѣколко кѣдърцы отъ космы-тѣ
ми (азъ щѣ ся помолю на Г-жа Баронъ
да отрѣже отъ космы-тѣ ми нѣколко кѣдър-
цы и да ги свые въ книжкѣ, а че да му
ги занесешъ. Ты трѣба да му кажешъ, че
Хенрихъ Л. му проважда тѣзи кѣдърцы отъ
космы-тѣ си, и молити ся, кажи, да земешъ
на себе си грѣхѣ-тѣ на бѣднѣй-тѣ неговѣ
бавачъ, ако бы че изгуби той правдины-тѣ
на своѣхъ-тѣ кастѣ поради дѣто е станѣлъ
Християнинъ.“ Бузи искаше да отговори,
че той още не ся е наздраво рѣшилъ да
стане Християнинъ, и не мысли, и не желае
да изгуби правдины-тѣ на своѣхъ-тѣ кастѣ;
но Хенрихъ, като го угади какво мысли,